

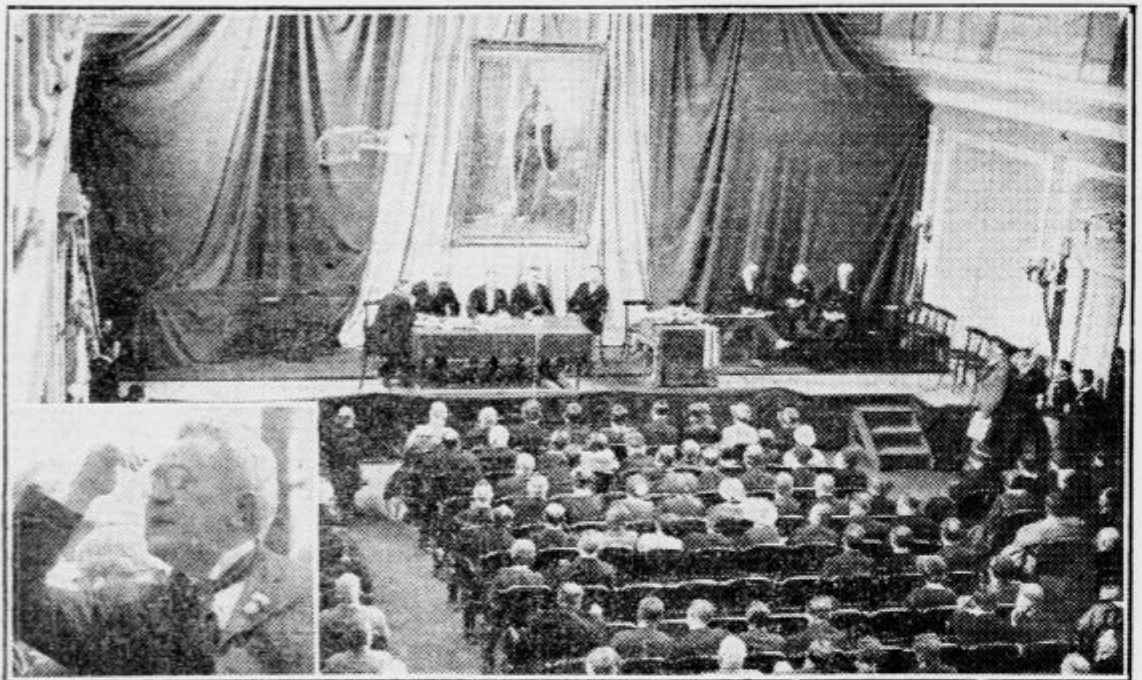

Naši kraji in ljudje

Ob zaključku konference Male antante v Beogradu: gg. zunanji ministri knez Ghika, dr. Beneš in dr. Marinković dajejo izjave zastopnikom tiska.

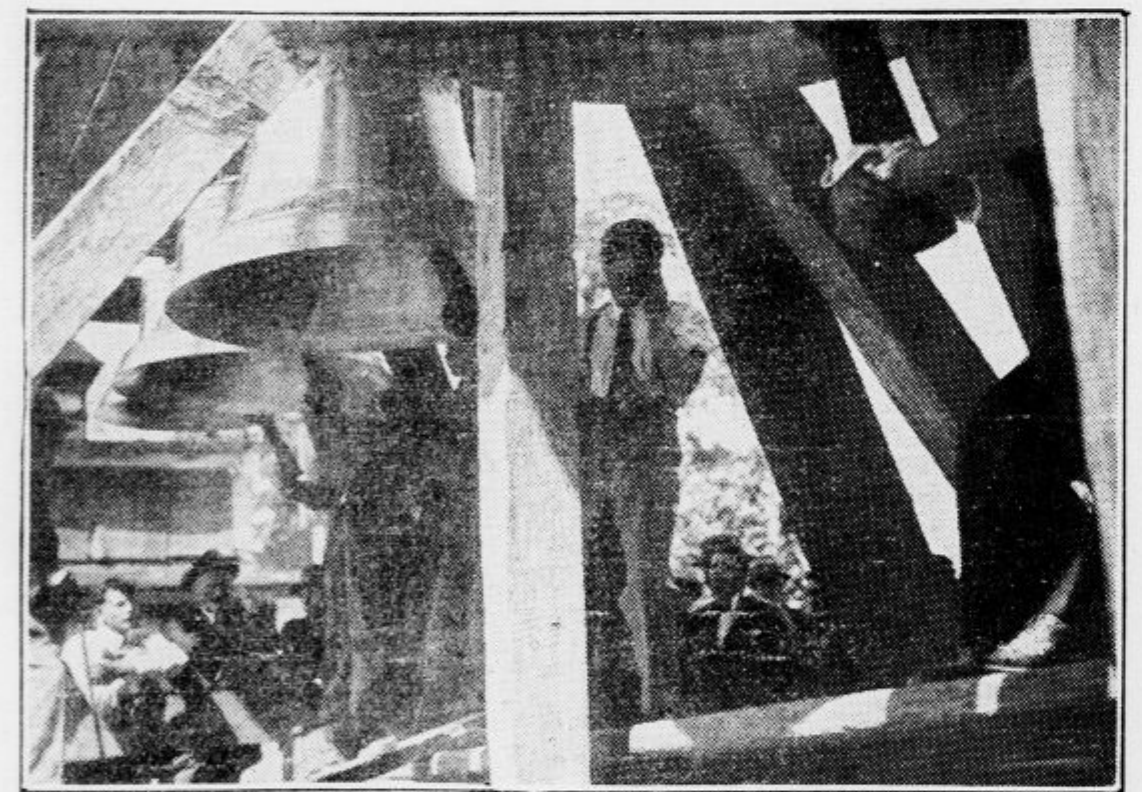
Prizori s festivalskih svečanosti

Pogled na slavnostni občni zbor Glasbene Matice, ki se je vršil v ponedeljek v Filharmonični dvorani. Na odru v sredini vodilni funkcionarji GM, desno odlični gostje iz Poljske in češkoslovaške. Levo v kotu: predsednik Češke pevske zveze g. Jeřábek izraža Glasbeni Matici čestitke in poklanja svileni trak za novi prapor.

Ravnatelj Matej Hubad s svojo gospo soprogo na estradi pred Glasbeno Matico ob odkritju spomenikov zaslužnim glasbenikom. Na levi predsednik Hubadove pevske župe dr. Švigelj, v sredini pa ravnatelj Karel Mahkota, ki je zasnoval in vzorno izvedel organizacijo našega prvega festivala.

Prizor s tekme slovenskih pritkrvalcev, ki so se preizkušali na binkoštni ponedeljek na ljubljanskem velesanju.

Velik požar na Dravskem polju

Sv. Lovrenc na Dravskem polju, 17. maja. Na binkoštno nedeljo zvečer ob pol 21. je začelo v Zupčiji vesi pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju v istem času goreti pri dveh posestnikih. Ker so poslopja v vasi blizu drugo poleg drugega, se je ogenj razširil in je bilo v kratkem času 7 gospodarskih poslopij v plamenih, ki so se visoko dvigali in razsvetljevali vso okolico. Na pomoč so prihiteli gasilci od Sv. Lovrenca na Dravskem polju, potem iz Cirkovcev, Pobrežja in Ptuja. Zaradi naglega širjenja ognja se ni dalo nič rešiti in so vsa gospodarska poslopja zgorela do tal obenem s krmo, orodjem in stroji.

Ogenj je bil nedvomno podtaknjen. Značilno je, da je že pred 14 dnevi ob isti uri zvečer začela goreti uta posestnika Janeza Zafosnika, ki pa je ogenj pravočasno opazil in za takrat odvrnil nesrečo. Zrtve požara na binkoštno nedeljo so posestniki: Janez Zafosnik, Franc Turk, Jera Frasova, Miha Mustafa, Janez Zunkovič, Jurij Tomanič in Marija Korošče. Prvi utrpi škoda 40.000 Din, dočim je bil zavarovan za 36.000 Din; drugi je oškodovan za 50.000 Din, zavarovalnina pa je 30.000 Din; Jera Frasova je oškodovana za 30.000 Din, zavarovana pa za 25.000 Din, Mustafa ima škodo 50.000 Din, zavarovan je za 34.000 Din; Zunkovič trpi 40.000 Din, a je k sreči zavarovan za 45.000 Din; takisto iznaša pri Tomaniču zavarovalnina 57.000 Din, dočim je škoda za 50.000 Din; naposled je Marija Korošče oškodovana za 35.000 Din, zavarovana pa za 29.000 Din. Človeških žrtev ni bilo in tudi živino se je posrečilo rešiti.

Beg iz bednega življenja

Na binkoštno nedeljo popoldne je v Savi končal svoje življenje 67letni rudniški upokojenec Anton Skobe. V zadnjem času je bil moč silno potrjati, ker je zaradi splošne krize in pomanjkanja dela izgubil razne dnuarske zaslužke, za katerimi so se še na stara leta vedno pehal in so ga tudi vsi, ki so le mogli, radi najemali za razna dela, ker je bil zelo priden in spreten. Užival je sicer skromno pokojnino, ni pa dobival doklad, ker si je njegova žena skušala pomagati s točilo čez ulico. Točilnica pa je zaradi splošnega obubožanja seveda tudi vedno manj nesla in ko so revežu kakor tudi drugim še znižali pokojnino od 700 na 500 Din in ko je videl, da ne bo nikjer več še tako skromnega zaslužka, je obupal.

Ze dalje časa je bil nekoliko zmeden. V nedeljo se je še udeležil sestanka upokojencev v Dolnškovi gostilni. Kmalu potem se je podal na savski brod. Ko je bil čoln sredi Save, je vrgel od sebe uro, nož, robc in nekaj denarja ter se vznemiril v valove. Tragična smrt poštenega, delavnega moža, ki je zaradi skrbi zapadel v tako duševno potrtost, je vzbudila v vsem kraju globoko sožalje. Truplo nesrečnega moža, iščejo brezuspešno že drugi dan.

Predsedniki izpitnih komisij na srednjih šolah

Za predsednike izpitnih komisij na srednjih šolah so imenovani naslednji: na realni gimnaziji v Kočevju dr. Izidor Cankar, univ. prof. iz Ljubljane, na realni gimnaziji v Kranju Valentin Korun, direktor gimnazije v pokoju v Ljubljani, v Ljubljani na I. realni gimnaziji načelnik prosvetnega oddelka banske uprave Josip Mazi, na II. realni gimnaziji inšpektor ministrstva prosvete Pavle Stevanović, na III. realni gimnaziji pa bibliotekar beograjske univerze Uroš Dionić, na realni gimnaziji v Mariboru dr. Borivoj Milojevič, univ. profesor v Beogradu, na gimnaziji v Novem mestu Jaroslav Forster, univ. prof. v Ljubljani, za gimnaziji Ptuj in Murska Sobota Jakob Kelemina, univ. prof. v Ljubljani, za celjsko gimnazijo dr. Pavle Vujović, univ. prof. v Beogradu, na klasični gimnaziji v Ljubljani Josip Pipenbacher, direktor gimnazije v pokoju, na klasični gimnaziji v Mariboru dr. Stjepan Bosanac, rektor pedagoške visoke šole v Zagrebu, na moškem učiteljskem v Ljubljani dr. Ivan Priatelj, univ. profesor v Ljubljani, na ženskem učiteljskem v Ljubljani Juraj Božičević, univ. prof. v Zagrebu, na ženskem učiteljskem v Mariboru dr. Svetomir Ristić,

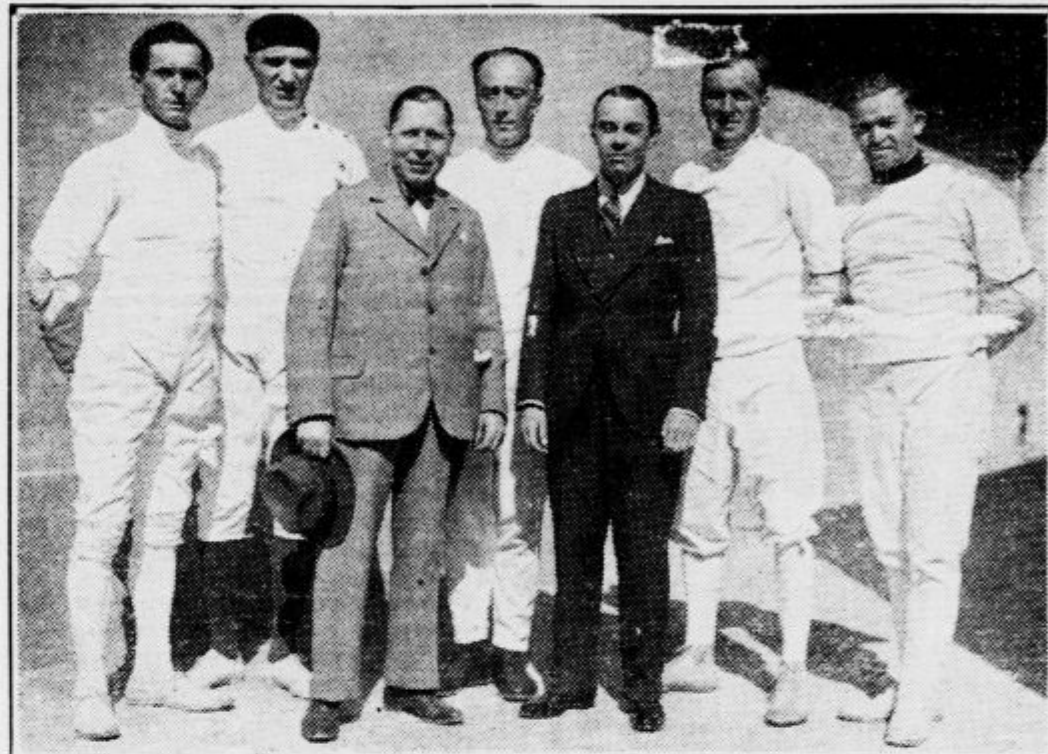
prof. višje pedagogične šole v Beogradu, na moškem učiteljskem v Mariboru dr. Karel Oswald, univ. prof. v Ljubljani, na ženski realni učiteljski v Ljubljani Pavle Stevanović, inšpektor ministrstva prosvete, na klasični gimnaziji škofjskih zavodov v št. Vidu dr. Grga Novak, univ. profesor v Zagrebu, na mestni ženski realni v Ljubljani Miloš Trifunac, univ. prof. v Beogradu, na privatnem učiteljskem učiteljski v Ljubljani in v škofji Loka dr. Niko Zupanič, upravnik muzeja v Ljubljani, na privatnem ženskem učiteljskem šolskih sester v Mariboru pa Aleksander Marić inšpektor prosvetnega ministrstva v pokoju v Beogradu. Prosvetni inšpektor v Ljubljani dr. Stanko Bevk pa bo predsedoval izpitni komisiji na frančiškanski gimnaziji v Velikem Bregu.

Vlak ga je nevarno poškodoval

Zidanj most, 16. maja.

Huda nesreča se je pripetila večeraj popoldne na kolodvoru na Zidanem mostu. Tamkaj je ob progi nalagal delavec, 37-letni Martin Kmetič vagon premoga. Za njegovim hrbtom pa se je nenadoma pripeljal vlak, ki je Kmetiča vrgel v stran. Vlak je Kmetiču poškodoval desno nogo, desno led-

Sabljaška borba med češkoslovaško in Jugoslavijo

Češkoslovaška ekipa, ki je kljub trdemu odporu naših sabljačev sigurno zmagala. Od leve na desno: Kirchmann, Jungmann, vodja češkoslovaške ekipe, prof. Burian, zastopnik CO v Ljubljani, Berounský, Fischer, Benedik in Hildebrand.

Binkoštna nesreča na Grintovcu

Kamnik, 17. maja. Na binkoštni ponedeljek se je okrog 7. ure jutraj v Kamniških planinah pod Grintovcem smrtno ponesrečil krojaški pomočnik Albert Makuc. O njegovi tragični usodi je na kratko poročalo že ponedeljsko »Jutro«, podrobno poročilo o binkoštni planinski drami pa je prinesel današnji »Slovenski Narod«.

Kamniške planine so v zadnjih letih zahlevale že več človeških žrtev. Pred šestimi leti sta se na binkoštni ponedeljek na podoben način smrtno ponesrečila dva mlada zaročenca, ko jima je zdrsnilo na poledenem snegu in sta treščila v prepad. Zadnja tri leta pa smo imeli vsako leto po en smrtni primer. Leta 1930 se je na Sed-

lu ubil Rudolf Pečar iz Ljubljane, lani pa je pod Grintovcem na poti proti Češki koči padel čez 40 metrov visoko steno zlatarski pomočnik Mihajlo Veber iz Novega Sada. Letošnja prva žrtev pa je bil nesrečni Albert, ki je še nekaj minut pred nesrečo pripovedoval tovarišem, kako sta se pred šestimi leti ponesrečila dva zaročenca.

Podružnica SPD v Kamniku, ki je bila takoj obveščena o nesrečnem dogodku pod Grintovcem, je poslala na planino ekspedicijo, da prenese truplo v Kokro, odkoder ga prepeljejo v Ljubljano, kjer se bo vršil pogreb.

Pokojni Albert Makuc je bil po rodu primorski rojak, doma iz Sempasa pri Gorici. Staršev ni imel več, od več njegovih bratov in sester je ena poročena v Ljubljani na Kodeljcu, en brat je v Julijki Krajini, en brat in ena sestra pa v Južni Ameriki. Pokojnik je bil uslužben pri tvrdki Franc Kovč v Mostah pri Ljubljani. Makuc je bil miren in trezen mladenič, ki ni ljubil hrupne družbe. V gostilne ni zahajal nikoli. Najljubše razvedrilo mu je bilo, če je mogel v soboto popoldne odriniti od doma in pohiteti na planine. Najrajši je hodil v Kamniške planine, posebno pa se mu je priljubila pot s Kokrskega sedla na Grintovec. Prav pot, po kateri je najrajši hodil, mu je postala usodna. Zdrsnil je po zledenem snegu, padel v prepad in se ubil.

Makuc je bil član Sokola I. v Ljubljani. Vsi, ki so ga poznali, hvalijo njegovo skromnost in tovariški prijaznost. Pred odhodom z Grintovca, nekaj minut pred usodnim dogodkom se je vsa družba turistov še slikala na zasnženem vrhu.

Drzen nočni vlom

Murska Sobota, 17. maja. Te dni so neznani tatovi vlomili v trgovino Rudolfa Kohna v Markovcih blizu madžarske meje. Zlikovci so prišli v trgovino na ta način, da so vdrli vrata, ki vodijo s ceste v trgovino, a na drugih vratih so pobili špe in izrezali okvir. Imeli so izredno srečo, da jih pri poslu niso slišali stanovalci, zakaj, kakor kažejo vsi znaki niso mogli tega dela opraviti brez ropota. Ker je bila trgovina zelo dobro založena z manufakturnim blagom, je bil tudi plen temu primerno velik. Pograbili in odnesli so vse, kar jim je prišlo pod roko: tkaninsko blago, srajce, klobučje, usnje, cigarete, rum in 200 Din kovanega denarja. Kolikor so pač našli v predalu Povzročena škoda znaša blizu 22.000 Din. Za vlomilca manjka skoro vsa sled.

Da bi se kakšne sunilive osebe notikale istega dne po vasi, ni nihče videl. Le neki kmetski fant je srečal ponoči, ko se je vračal iz bližnjih Čepincev domov v Markovce, v gozdu pri Luncu skupino do največ petih neznanih možakov, ki so ga ustavili. Ker je bila precej temna noč, je imel fant svetiljko v roki, katero so mu neznanci izbili in potem izginili. Domnevajo, da so ti neznanci v zvezi z vdomom in se v tej smeri nadaljuje preiskava.

Pri zaprtosti in hemeroidih, motnjah v želodcu in črevesu, oteklosti jeter in vranice, bolečinah v hrbtu in križu, je naravna »Franz Josefova grenčica«, večkrat na dan použita krasen pripomoček. Zdravniške izkušnje so ugotovile pri trebušnih obolenjih, da deluje »Franz Josefova voda« sigurno razkrajačo in vselej milo odvajalo. »Franz Josefova voda« se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Kulturni pregled

Fran Berneker umrl

Zopet je segla smrt v vrste onih, ki so ustvarjajo slovensko kulturo: kipar Fran Berneker je podlegel zavratni bolezni. Z njim je zapustil življenje umetnik, ki je imel lepe sposobnosti in ki bi se v ugodnejših razmerah utegnil razviti vse drugače kakor mu je bilo dano v naših tesnih prikljakih, kjer umetnik tako čisto dobiva škorpione namesto rib in kamen namesto kruha. Fran Berneker se je rodil 4. oktobra leta 1874. v Leheni pri Slovenjgradcu. V Celju se je izučil podobarske obrti, kot pomočnik je leto dni pridno delal po tirolskih cerkvah; l. 1896. mu je bilo omogočeno, da je vstopil v obrtno šolo v Gradcu, leto dni pozneje pa je že pri prof. Hellmerju na dunajski akademiji študiral kiparstvo. Poslej je živel na Dunaju vse do l. 1915., ko je moral pod puško. Po prevratu je nekaj časa delal kot navaden kamnosek v Celju in na Pohorju; tako je domovina skrbela za umetnike, ki so se vrnili iz tujine! Šele pred dvema letoma se je Bernekerju malo zjasnilo: bil je imenovan za pogodbenega profesorja na tehnični srednji šoli v Ljubljani. Plača je komaj zadostovala za boro življenje. Stanoval je v majhni sobici v »Narodnem domu«, ki bi lahko bila ilustracija k Murgerjevemu »Bohemom«. Tu ga je pred dnevi prišla gripa, ki se ji je pridružil šen, prepeljaljo so ga v bolnico šele tedaj, ko je bil tako rekoč z eno nogo v grobu.

Kot človek je bil hudo nepraktičen, bohem, žrtev svoje, nemara še preveč romantične vere v umetnost; ni se mogel znebiti nobenem drugem poklicu, ki se ga je bil oprijel, da si zagotovi skorjo kruha. Zaradi tega je bilo Bernekerjevo življenje polno pomanjkanja: namesto lovorjeverga venca je

občutil na svoji glavi trnje venec, pod katerim je nemara na skrivaj krvavel, toda tožiti ni maral; rajši je samotarl in zdaj v samotni tudi umiral.

Najvidnejši spomenik, ki bo v Ljubljani še dolgo pričal v Bernekerjevi umetnosti, je

njegov Primož Trubar pred vodom v park. Zanimiv je bil tudi njegov osnutek Prešernovega spomenika, prav tako je izdelal osnutke za Krekov in Kettejev spomenik. Njegova večja dela so: Vodnjak na trgu v Kranju, kipa sv. Martina in sv. Cirila in Metoda v blejski cerkvi, Atlanti na palači Ljubljanske kreditne banke, »Žrtve« v Nar. galeriji, »Stirje letni čas« (na Dunaju), »Zenske glave« (na Dunaju, v ljubljanskem muzeju in v Zagrebu), poprsje Otona Zu-

pančiča iz l. 1905, poprsje kralja Aleksandra in razni drugi kipi v mahu, marmorju in lesu, med njimi posebno portreti.

Berneker je izšel iz vrst naših impresionistov. Z njimi je razstavil na Dunaju in drugod; bil je na začetku svojega umetniškega razvoja, ko je dunajska kritika odkrila Bernekerjeve velike sposobnosti in mu napovedala lepo bodočnost. Slednje se žal ni izpolnilo. V večnem boju za obstanek, zagrenjen in odpujen je Berneker preživljal pozna moška leta in ustvarjal samo toliko, kolikor so mu dopuščale krute okoliščine. Zdalj tudi njega ni več. Dovolj vzroka, da mu lahko domovina pokaže svojo hvaležnost.

Slovenski festival v operi

V okviru slov. glasbenega festivala je bila na binkoštno nedeljo zvečer v operi podana Bravničar-Cankarjeva operna farsa »Pohujšanje« v dolni šentflorjanski. Gospod Bravničar je za muziko silno krhko »Pohujšanje« po njegovih prvih izvedbah nekoliko predelal, g. Ciril Debevec in gosposod Anton Nefci pa sta opero na novo izrežirala in glasbeno našturila. Sodelovali so Janko, Gjungenac-Gavellova, Marijan Rus, Koejova, Zupan, Poličeva, Španova, Gostič, Magolič, Simončič, Srnčeva, Peček, Povhe, Banovec, Kovč, Sekula in Jeromova. Predstava, ki ju je prenašala naša radijska postaja tudi v Zagreb je potekla gladko in je izzvala pri odličnih naših gostih in pri domačem poslušalstvu ki bi moralo ob tej priliki hišo napolniti do vrha, mestoma naravnost ogromna odo bravanja. Bilo je tudi veliko cvetja. Tud podrobnejša ocena tega našega reprezentativnega domačega opernega dela, kot vseh drugih festivalskih gasbenih prireditvev moramo za sedaj prepuščati v prvi vrsti referentom izvenljubljanskih listov. Po močno zadovoljivem vtisu, ki ga je »Pohujšanje« v

dolni šentflorjanski napravilo v nedeljo zvečer na nas, bodo poročila o delu najugodnejša tudi v hrvaškem, srbskem in zajednem tisku.

V ponedeljek zvečer je opera uprizorila kot drugo reprizo Puccinijevo »Turandot« z Vilfan-Kunčev v naslovno vlogi in s prej nenaznanjenim g. Marijem Simencem v vlogi princa Kalafa. Oba sta delo na moč poživila in bila deložna najsimpatičnejših aplavzov. Enako tudi vsi ostali. Z opero »Turandot« je bil naš festival zaključen. Namesto nje b. bil moral priti na oder prav za prav Riko Savinov »Gospodski zvone«, kar bi bilo gotovo bolj na mestu, ni pa bilo zanj, žal, dovolj študijskega časa na razpolago.

Kongres Pen-klubov je bil odprt na binkoštno nedeljo v Budimpešti. Zastopanih je 22 dežel z 250 delegati. Pri otvoritvi so bili navzoči nadvojvoda Jožef, zunanji minister, budimpeštanski župan in drugi odličniki. Kongres je otvoril predsednik Madžarske akademije Berzevini, za Francoze je govoril Cremieux, za Italijane Marinetti. Kongresisti so priredili izlet na Biatno jezero.

Zbrane spise A. G. Katoša, enega najvplivnejših predvojnih krvaških književnikov, bo začela izdajati zagrebška »Biblioteka novinarske zadruge« (Binoza), ko zaključijo svojo veliko, kritično izdajo spisov Avgusta Senoe. Izdajo Matoševih spisov je treba nesebej pozdraviti, ker so dosežani književni popolnoma razprostrani, vrhu tega pa je po revijah in listih razmetane ga obilo gradiva, ki ni nikdar izšlo v posebni knjigi. Podjetje »Binoza«, znatno založništvo zagrebških časnika, bo tedaj storila s to izdajo častno uslugo moderni hrvaški književnosti, ki šteje Matoša med svoje začetnike in ideologe.

Iz življenja in sveta

Eden vodi državo, drugi orje zemljo

Brat francoskega državnega predsednika Lebruna Gabriel Lebrun je preprost kmetovalec v Mercy le Hantu, majhni lotarinski vasi, kjer se je rodil tudi novi predsednik Francije in kjer še danes živi njegova rodbina.

Stoletnica Cuvierove smrti

Te dni je prešlo sto let, odkar je umrl eden najpomembnejših naravoslovcov preteklega stoletja, baron George Cuvier. Kot ustanovitelj primerjalne anatomije, predhodnik paleontologije in pionir v zoološki stroki je izvršil ogromno delo. Poleg velikih resnic je svetu ostavil tudi mnogo zmot, a celo te so bile potrebne, da so dale znanosti nove poudere.

Njegovo življenje je bilo zelo pestro. Narodil se je v stari častniški rodbini. Že v zgodnjih letih ga je ostroumni raziskovalec Tessier napotil v naravoslovno vedo, pozneje je prišel kot asistent v pariški Jardin des Plantes. Tu je položil temelj anatomsko-zoološki zbirki, ki je bila dolgo časa najpomembnejša v Evropi. Tudi v politiki in državništvu je imel mnoge vodilne vloge, a umrl je v starosti 63 let kot najznamenitejši naravoslovec svoje dobe.

Kot zoologa ga je zanimalo zlasti nižje živalstvo, predvsem mehkužci. Poglobljen

študij teh živali ga je pripravil do novega razvrstitvega sistema v zoologiji, ki se ni opiral kakor Linnéjev sistem na zunanje znake, temveč na notranje anatomske in fiziološke lastnosti. Odkritje okamenelih živali v pariški okolici ga je napotilo do pravilne ugotovitve, da je kopnina na kraju, kjer stoji danes ponosna francoska prestolnica, pokrivalo morje in da je sploh vse kopnine sveta v različnih dobah krila bodisi morskali ali sladkovodni. Spoznal je tudi, da so zemeljske plasti s svojimi organskimi ostanki v splošnem tem starejše, čim globlje ležijo, in s tem je pripravil tla Darwinovi teoriji, da izvirajo mlajše živalske vrste iz starejših. Sam pa se je temu spoznanju upiral in je trdil, da je imela vsaka geološka doba svoje posebno živalstvo, ki je propadlo v velikanskih naravnih katastrofah med posameznimi dobami. To je bila največja zmot njegovega življenja, ki pa ne more zmanjšati njegovega pomena za razvoj moderne vede.

Mati in žena mučenica

Ob tragični smrti francoskega državnega predsednika Doumerja omenjajo pariški listi hude udarce, ki jih je namenila kruta usoda ge. Doumerjevi v njenem življenju. Nenadna smrt predsednika Doumerja je le zadnja postaja na tej bridki poti, kjer je izgubila prej štiri sinove. Prvi med njimi, André Doumer, poročnik in poveljnik 27. baterije 8. topničarskega polka, je padel na bojišču 24. septembra 1914. Sledil mu je 22 letni brat René, ki je padel 26. aprila 1917 v zračnem boju med ofenzivo na Aisni. Junaško smrt Renéja so priznali tudi sovražniki, ki so zapisali na križ, pod katerim je pokopan: »Padel junaške smrti.« Tretji sin ge. Doumerjeve Marcel je bil takisto letalec in je padel v francoski ofenzivi 23. junija 1918, star 31 let. Četrty sin Armand Doumer, je bil zastupljen s plinom. Zastupljenju je podlegel po dolgi in mučni bolezni 15. avgusta 1923. Zdaj je iztrgala neusmiljena usoda gospe Doumerjevi še moža. Mestni načelnik v Parizu bo predlagal na prihodnji seji pariškega občinskega sveta, naj se v njegov spomin imenuje po Doumerju ena največjih pariških ulic.

Nasilna smrt japonskega državnika

Inukai, predsednik tokijske vlade, ki so ga umorili japonski zarotniki.

Dete in opičji mladič

Profesorica N. Kellog, ki predava na univerzi v Indiani psihologijo, je napravila zanimiv poskus. Svoje svinke in mladiča šimpanza, ki sta bila enako stara, je vzgajala vzporedno in pod istimi pogoji. Pri tem je morala ugotoviti, da je bil opičji mladič prve mesece mnogo dovzetenjši od njenega otroka. Ne le, da je kazal več razuma, imel je tudi boljši spomin od njenega svinčka. Čez nekaj mesecev pa je otrok tako napredoval, da je opičjega mladiča na vsej črti posekal, čeprav je šimpanz govoril pred njim in tudi več kakor on.

Zmaga slepe strojepiske

Slepa berlinska strojepiska gđ. Haberland je zmaga pri radio-diktatu nad 3000 tekmovalkami, ki so v popolni posesti izvrstnih oči.

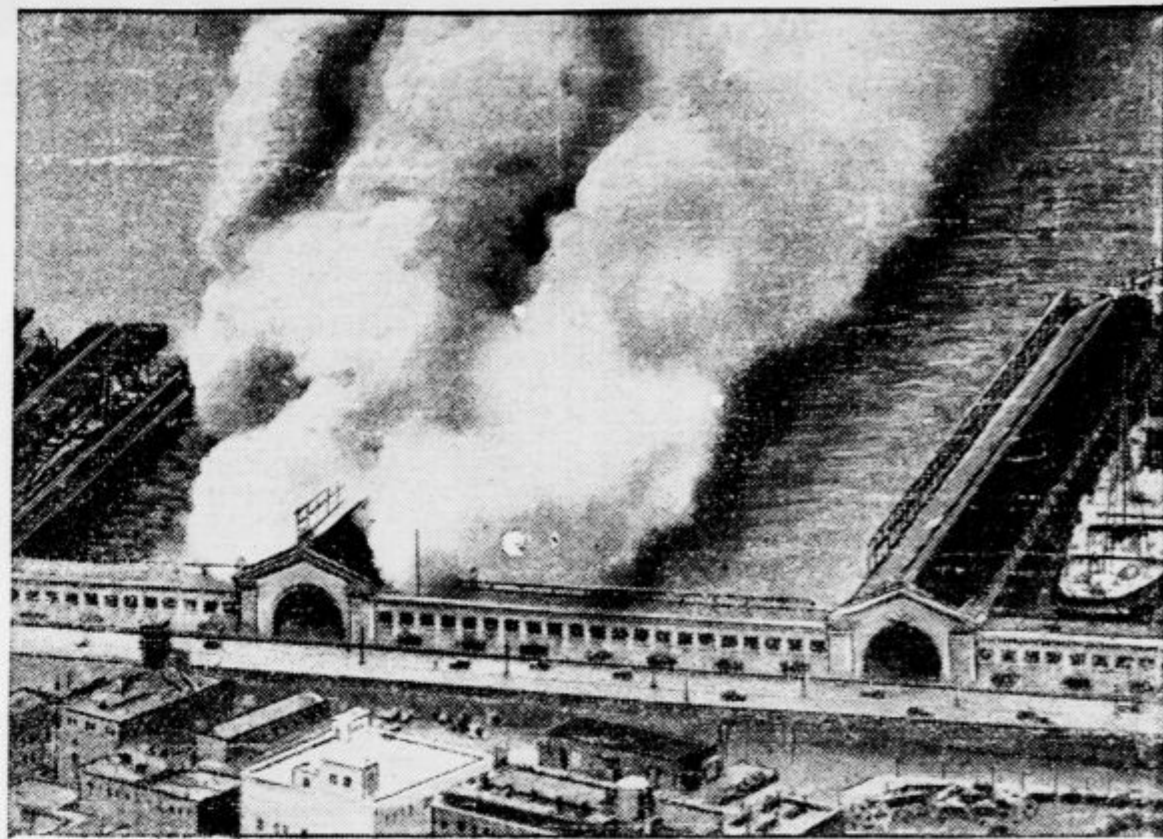
Tudi »hitrostni« rekord

Polž slovi kot počasna žival in raziskovalci so ugotovili, da opravi v 14 dneh nekoliko poldrug kilometer poti ali na leto »skoraj« 42 km. To ni dosti, a še vedno več nego zmora neka rakovica iz vrste neptunus pelagines, o kateri je pisal zadnje dni francoski naravoslovec Grunel. Žival te vrste so ulovili pred 29 leti ob Sueškem prekopu v Rdečem morju in jo označili s kovinastim ščitkom. Sedaj so jo ujeli 160 km severneje pri Port Saidu. Žival je torej prehodila na leto povprečno 5 in pol kilometra. To bi se prav za prav smelo imenovati »polžje« tempo. Grunel navaja, da je to dolgo potovanje neptunov iz Rdečega morja v Sredozemsko pospeševal močan morski tok v tej smeri in pa neka druga vrsta rakovic, ki je dosti večja in bolj vitkejša ter ji skuša ta vrsto ubegniti.

Dvojno življenje tajnice

Giuseppina Gaudenzi, tajnica milanske podružnice Švicarsko-italijanske transportne družbe je pred kratkim poverila 200 tisoč lir. Ko so jo zaradi tega aretirali, so prišli na dan neverjetne stvari. Tajnica je pred domačimi, znanci, sorodniki in uradnimi predstojniki hinila ponižno in skromno žensko, ki je vneto samo za službo in blaginjo podjetja. Na skrivaj pa je že štiri leta vzdrževala razkošno stanovanje, kjer se sestajala s svojimi ljubčiki, katerim je zalagala tudi z denarjem. Gaudenzijeva priznava poverebo in pride pred sodišče.

Požar v newyorškem pristanišču

Pristaniške naprave Cunardove družbe v New Yorku je uničil ogenj. Požar je gasilo nad 60 brigad in motornih čolnov, vendar brez uspeha.

Tragedija je končana

Kakor smo že poročali, so bili prošli teden sežgani zenski ostanki malega Charlesa Augusta Lindbergha v ameriskem krematoriju v Lindenu. Na zadnji poti je spremljal sinčovo trupelce Lindbergh kot edini pogrebec, ki je, preden so porinili krsto v upepeljeno peč, odtrgal z glavičke kodrček, da ga poneso domov svoji ženi. Ko so se odprla vrata krematorijske peči, je zmagovalce Oceana krčevito zajokal... Potem so ga na njegovo željo peljali k okencu, kjer je skozi linico opazoval povratek svojega otroka v pepel.

Ameriške policijske oblasti, ki so morale iskati zločinca s pridržki, so se po najdbi umorjenega otroka vrgle s polno paro na delo, da izsledijo krivce. Guverner New Jerseyja je poln upanja, da se bo policijsko posredilo izslediti bandite, ki so ugrabili otroka ter ga umorili. Guverner Moore celo izraža domnevo, da že ve za tmena pravih storilcev, ki jih bo zadel najstrožja kazen. Za zločin ugrabitve je bilo v zadnjem času določeno usmrčenje.

Zanimivo je, kaj pripoveduje dr. Condon, prijatelj polkovnika Lindbergha, ki je po naročilu letalca izplačal banditom 50.000 dolarjev. Po pisnem sporazumu z banditi se je dr. Condon sestal v noči od 8. na 9. marca na pokopališču Bronx. Pokazal je odposlancu banditov več zaponk in ga vprašal, če jih pozna. Posredovalec je odvrnil, da je videl enake zaponke na odeji, s katero je bil pokrit ugrabljeni otrok. V noči od 2. na 3. april se je dr. Condon vnovič sestal z odposlancem banditov na pokopališču ter mu izročil zahtevani denar. Lindbergh se je bil pripeljal do pokopališča z avtomobilom in je ostal zunaj v vozu. Pooblaščenec banditov je pri izročitvi denarja svedec obljubil, da bo Lindberghu naslednji dan izročen otrok na določenem mestu ameriškega nabrežja. Po podatkih dr. Condona bi bila morala pristati ob nabrežju jahta »Sallie«, Lindbergh

je verjel v obljube in je prispel na dogovorjeno mesto z letalom, jahte pa ni bilo od nikoder. Lindbergh in njegova žena sta zaradi okrutne smrti prvorojenca vsa potrti in razmišljata o tem, da bi zapustila Ameriko ter se naselila v Evropi. Gospa Lindbergh prenaša udarce, ki jo je zadel, kljub temu, da pričakuje v septembru novega poroda, mnogo bolj junaško kakor njen mož.

Lindberghov sinček. Zadnji posnetek pred ugrabitvijo.

Elvši štabni častnik vodja falsifikatorjev

Policija v Marseilleu je 10. t. m. prišla Napolitanka Giacomina Rossana. Pri njej je uplenila 3600 ponarejenih bankovcev v angleških funtih. Rossana je po dosedanjih preiskavi samo član na široko razpredene falsifikatorske družbe, kateri pripadajo še: G. Cuomo, V. Schettini, Oreste Seccoci, John Overton in R. Barone. Dva izmed ponarejevalcev je že ujela nemška policija v Hannoveru. Vodja družbe je bil neki Seccoci, med vojno štabni častnik, pridržani na priporočilo svojega armadnega vodstva antantnemu glavnemu stanu, kjer so ga smatrali za velezanesljivega človeka. Ko je bil ranjen, so ga upokojili in v penziji ga je vrug premočil, da je začel ponarejati denar.

Odstavljeni ministrski predsednik

I. T. Lang, ministrski predsednik avstralske zvezne države Novi Južni Wales je bil odstavljen, ker se je upiral izplačati pripadajoče zvezne davke avstralski vladi.

Ljudje, ki so bolni na želodčnih, ledvičnih in kamenih v mehurju, ter oni, ki trpe na prekomerni tvoritvi sečne kisline in napadih protina uravnavajo leno delovanje črevesa z uporabo naravne »Franz Josefove« vode. Može zdravilne prakse so se prepričali, da se »Franz Josefova« grenčica sigurno skrajno prizanesljivo delujoče salinčno odvajalno sredstvo, tako da jo priporočajo tudi pri kilah trebušnih, natrganih danki in hipertrofiji prostate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Petdeset let bo stara

norveška pisateljica Sigrid Undset dne 20. maja. L. 1928 je prejela za svoja dela Nobelovo literarno nagrado.

Edina slovenska tedenska revija »Življenje in svet«. — Posamezna številka 2. — Din.

Hoja in značaj

Neki karakterolog je sestavil tabelo, ki omogoča spoznati značaj kakšnega človeka po njegovi hoji.

Primerjajmo n. pr. mirni, a trdni ritmus v pohodu kakšnega severnjaka vojaškega oddelka z nervoznim, kratkim in hitrim korakom južnjakaš četa — v tem se že kaže razlika v značaju in temperamentu celih narodov. Tako se da študirati tudi značaj posameznikov.

Možaka, ki stopa z nogami na znotraj, ga po mnenju omenjenega raziskovalca obetavajo fiksne misli in je zaprt vsem zunanjim vplivom. Nasprotno vrste je človek, ki stopa »nazvne«. Trdna, a glasna hoja izdaja neobvladano energijo kakor dvignjen glas. Gravitetična hoja nam govori spet o mirnem, izenačenem človeku. Ljudje, ki pri hoji močno mahajo z rokami, so marljivi in vneti, če je hoja samo lahka, spadajo nedvomno med idealiste. Mrtvo viseče roke izdajajo slabice, blazirance, brezbrizneže; lahkomišelniki stopajo sicer normalno, a korak jim je predolg in plešoč. Pedanti delajo spet prekratke korake, energični ljudje stopajo trdno in ne izrabijo prevč pet. Neodločneži se s kratkimi koraki naravnost opotekajo, trgoglavci zelo izrabijo zunanjo stran pet. Ljudje s spremenljivim, nezanesljivim značajem na notranjo stran podplatov. Nezadovoljnejši kmalu umikajo konce čevljev, ljubozni odkritosrčni ljudje stopajo s simetrično naravnanimi konci stopal, malo zabije se in z rahlo na stran nagnjeno glavo. Delavni, neuklonljivi ljudje imajo isto hojo, samo negibne rame in naprej sklonjeno glavo. Zasmehljivi stiskajo komolce ob telo, stopajo z dvignjenimi rameni in z glavo, ki je nagnjena na stran, večinoma z eno roko v žepu. Ljudje, ki preskakujejo stopnice, so nestrpni in vročekrvni, radovedneži in zaupljivi pa potiskajo sopoltnika v pogovoru dosledno na levo ali desno od poti.

Pomlajevalna naprava

Po operativnih postopkih prof. Steinacha za pomlajevanje so iznašli več metod, s katerimi so hoteli doseči isti uspeh po nekrvavem potu.

O zadnji metodi te vrste poročajo te dni dunajski zdravniki dr. Schrötter-Kristelli v neki strokovni reviji. Izumil je aparat, tako rekoč pomlajevalni aparat, ki temelji na kombinaciji radioaktivnega in termičnega izžarevanja in obstoji v glavnem iz elektrotermofora, ki je namazan z radioaktivno substanco. Aparat se rabi kakor obveze, ki se jih poslužujejo športniki. S poskusi na živalih so ugotovili, da zelo znatno pospešuje rast stanic. Tudi na ljudeh so ga preizkusili in to z ugodnimi uspehi tako za preprečitev predčasnega staranja kakor bolezni na spolnih žlezah in za rekonvalescento po kroničnih boleznih.

Goreči jeziki

Na letošnjo binkošno nedeljo je oddala vatikanska postaja mašo s propovedjo v 25 jezikih. Evagelij tega dne so brali gojenci papežve Gregorijanske univerze v latinščini, italijanščini, francoščini, nemščini, španščini, angleščini, singaleščini, tokanščini, tamilščini, malabarščini, anamitsčini, rumunščini, kitajščini, japonsčini, arabščini, sirščini, kaldejsčini, norveščini, danščini, holandsčini, irščini, grščini, slamsčini ter srbohrvaščini in slovensčini.

Lokavost subjekta

(Iz angleških listov.)

»Lahko je preprečiti, da človek ne smrči,« tako čitamo v neki tedenski medicinski razpravi. — Treba je po prvem odmoru oditi iz gledališča.

»Le malo ljudi je zmognih, da bi dobera spoznali povprečnega sodobnika,« pravi dušeslovec. — Moč, ki je na konjski dirki stal pred nami, se tega očividno ni niti najmanj zavedal.

»Drogeve za svetlečino na plin, kakršne imamo po mestu sedaj, bi bilo treba čim prej odpraviti,« izjavlja arhitekt. — Istega mnenja so tudi vsi soferji.

»Vaša dragocena žena je samo množina atomov,« je zagotavljal znanstvenik. — Zato tudi skrbimo, da ji naša hiša nikoli ne ometa prahu.

Gospod, ki je nedavno slavil 100 let svojega življenja, igra še vedno na klavirju. — Bole se, da se tega sedaj sploh ne bo odvil.

»Nov klobuk učinkuje pri ženskah kot vino,« zatrjuje sodnik. — Tudi klobuk jim gre v glavo...

Šest oboroženih mož si je izsililo pot v ameriško brezzično postajo. — Sreča jim ni bila. Sušljajoči bariton je medtem že zapustil poslopje.

Nova restavracija v NewYorku je opremljena z umetnim drsališčem, velikim plesiščem, najmodernejšim bazenom in krasno telovadnico ter ima razen tega tudi kabaret in modno gledališče. — Govori se, da namerava v njej — da bo atrakcija še večja — streči tudi z jedili.

